

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Trump, Xi og den Nye Silkevejsånd

Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast
med Helga Zepp-LaRouche,
9. nov., 2017.

<https://www.youtube.com/watch?v=iXPHhO2e9fw>

Dansk udskrift:

Harley Schlanger: God aften; jeg er Harley Schlanger fra Schiller Institutet, og jeg vil gerne byde velkommen til denne uges webcast med Schiller Institutets [internationale] formand, Helga Zepp-LaRouche.

Vores hovedemne i dag er selvfølgelig præsident Trumps historiske besøg i Kina, som en del af hans udviklede rejse til Asien. Hvis I leder efter rapporter herfra i de vestlige medier, kan I godt glemme det. Lad os blot se på et par af hovedoverskrifterne – *Washington Post* havde en overskrift i dag, »Hvordan vil Kina spille Trump?« *New York Times* havde en national vicesikkerhedsrådgiver fra Obama-administrationen, Tony Blinken – fra 'Winken, Blinken og Nod' – og Blinken havde en kommentar, hvis titel lød, »Trump afgiver globalt lederskab til Kina«. Og så er der den Demokratiske senator fra Connecticut, Blumenthal, der kommer ud i en pressekonference og anklager Trump for »aftalt spil« med Kina.

Så vi har virkelig brug for at få et billede af det, der foregår, og den fulde, strategiske betydning, og for at få dette, skal vi nu høre Helga Zepp-LaRouche.

Helga Zepp-LaRouche: God aften. Ud fra, hvad vi ved i dag, der, ville jeg sige, er anden dagen af præsident Trumps historiske besøg i Kina, så mener jeg, det er præcis, hvad jeg forventede ville ske: At begge sider er udmærket klar over, at menneskeheds fremtid afhænger af forholdet mellem USA og Kina, som *de* to vigtigste atommagter og økonomiske magter i verden. Og jeg mener, det gik virkelig godt. Præsident Xi Jinpings erklæringer, der karakteriserer mødet som en strategisk, ny begyndelse, en gensidigt fordelagtig relation af historisk betydning, der kan løse, ikke alene de to folks, men hele verdens problemer; jeg mener, dette fuldstændig rammer hovedet på sømmet. Og præsident Trump var meget en

Helga Zepp-LaRouche,
Schiller instituttets stifter og internationale formand.

tusiastisk: Han roste Kina og dets store præsident, som han, iflg. sin Tweet, har meget varme følelser for – dette er virkelig godt. For, hvis de to præsidenter forstår hinanden og kan få det til at fungere, så er jeg helt enig i, at der ikke er noget problem i verden, der ikke kan takles.

Så jeg mener, dette er et gigantisk skridt fremad, og det er også interessant, at Trump, der har talt virkelig meget om handelssvælget mellem USA og Kina, imidlertid sagde, at han ikke giver Kina skylden for det, fordi han respekterer, at præsident Xi ville gøre alt for at opnå maksimal profit for sit eget land og folk; og han gav dernæst tidligere amerikanske administrationer skylden for at have tilladt, at eksporten til Kina faldt så meget, at der nu er dette handelssvælg. Og husk, at kineserne altid har villet importere meget mere fra USA, men de tidligere administrationer, som var på en politik for konfrontation, begrænsning og inddæmning over for Kina, de afviste at sælge mange af de produkter, som Kina ønskede at købe, med påskuddet om, at de havde »dobbelt anvendelse«, at tingene kunne bruges til både civile og militære formål – og man kan naturligvis bruge næsten hvad som helst til enten fredelige eller knap så fredelige formål, afhængig af, hvad der er hensigten med ens plan.

Så jeg mener, dette er virkelig godt. De indgik aftaler for noget i retning af, mener jeg, \$250 mia., om diverse ting lige fra infrastruktur, transport, energi, landbrugseksporert fra USA til Kina, et meget bredt udvalg af økonomiske aftaler. De besluttede også ikke alene at forbedre og styrke forholdet mellem de to præsidenter, men også at øge samarbejdet på alle niveauer, styrke de fire, permanente dialoger, som allerede var blevet arrangeret i april i Florida, hvoraf én drejede sig om økonomisk samarbejde. Og jeg mener, et absolut fundament er blevet lagt for fortsat at udvikle denne relation til fordel for, ikke alene Kina og USA, men reelt set for hele verden.

De var naturligvis enige om behovet for at løse det nordkoreanske problem, som de ønsker at samarbejde om, og Trump gav også udtryk for sin tillid til, at, med hjælp fra Kina og Rusland, som han havde sagt ved en tidligere lejlighed, så kan dette problem bringes til en positiv løsning.

Alt imens jeg ikke har set nogen omtale af, at USA skulle samarbejde med Bælte & Vej Initiativet som sådan, og jeg ved, at det er præsident Xis tankegang, og at det

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Institutets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

også kommer ud af Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, hvor Xi Jinping frem til år 2050 har sat det mål at bygge et »fællesskab af menneskehedens fælles fremtid«, så mener jeg, at præsident Trumps besøg har været et gigantisk skridt i den rigtige retning. Og jeg mener, at kineserne virkelig forstår at frembringe bevidsthed om Kinas 5.000 år gamle historie, og Trump blev behandlet virkelig godt. De fik en særlig rundvisning på en hel dag, eller flere timer, i Den Forbudte By, der blev lukket for offentligheden, og man opførte tre Beijing-operaer for dem og fremviste restaureringen af de gamle kunsthåndværk. Så Trump var meget, meget glad, og han sendte et budskab til Xi Jinping, hvor han sagde, at han og Melania aldrig vil glemme denne oplevelse. Så, fra et menneskeligt standpunkt mener jeg, dette er meget positivt.

Og disse journalister skulle simpelt hen skamme sig, for de er så kyniske, at intet nogensinde vil røre deres hjerte og sind, og disse sind er sandsynligvis under alle omstændigheder indtørrede som gamle svesker, så jeg ville ikke tage mig af, hvad de skriver, for jeg mener, at disse to præsidenter har taget et meget positivt skridt og har bevæget menneskehedens historie fremad.

Schlanger: Det er også signifikant, at der en gruppe erhvervsfolk, som er en del af delegationen, og som vil være involveret i møder, og jeg mener, vi herfra senere vil høre mere om detaljerne om Bælte & Vejforbindelsen med kineserne.

Før Trump kom til Kina, var han i Sydkorea og Japan. Har du nogen tanker om disse møder og deres betydning?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, de var signifikante, men jeg mener, det forestående måde i Vietnam vil blive vigtigere. For det er nu endelig bekræftet, at Trump vil mødes med præsident Putin i morgen, og jeg mener, dette møde også bliver meget vigtigt. For præsident Putin har netop skrevet en artikel og har grundlæggende set givet kommentarer om mødet forud for dette APEC-topmøde, hvor han sagde, at det, der vil blive diskuteret på APEC-mødet, i sammenhæng med den allerede igangværende integration af Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomisk Union, er, at Rusland vil præsentere en overordnet plan for udviklingen af Russiske Fjernøsten, og at dette vil være en national prioritet for det 21. århundrede, hvor der angiveligt skal bygges mange infrastrukturprojekter, men også industriparker og forskellige andre investeringer; og han understregede allerede det positive samarbejde mellem Rusland, Kina, Japan og de to koreanske lande.

Så jeg mener, at det, der tydeligvis er ved at vokse frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system, hvor det grundlæggende set er meget klart, så længe, europæerne, eller i det mindste EU og den tyske regering, fortsat har en kold og uvenlig holdning, så er det, som en erhvervsmand for nylig sagde, »hvis de ikke springer på toget, vil de se lysene fra den bageste vogn forlade stationen, og de bliver stående tilbage«.

Centrum for strategisk betydning bevæger sig tydeligvis over mod Asien i øjeblikket. Og denne amerikansk-kinesiske relation vil forhåbentlig fortsat udvikle sig, og

så er jeg meget optimistisk mht., at mødet mellem Trump og Putin også vil blive succesfuldt. Jeg har faktisk grund til at tro, at dette også vil blive et stort gennembrud, og så vil disse journalister fra denne sensationspresse simpelt hen rive sig selv midt over, ligesom Rumleskaft. Og det er, hvad de burde gøre.

Schlanger: En anden ting, jeg kunne tænke mig, du kommenterede, som er af interesse for dig, er jeg sikker på, i betragtning af den betydning, du tillægger kulturelle udvekslinger og forståelsen af andre kulturer, og det er, at præsident Trumps [seks år gamle] barnebarn sang kinesiske sange for dem på video. Fik du mulighed for at se det, Helga?

Zepp-LaRouche: Ja, ja. Jeg synes, det var meget sødt, og alt imens den lille pige ikke var til stede, så blev hendes video vist, og jeg mener, det gav udtryk for den absolute påskønnelse af Mandarin-kulturen, og jeg mener, det blev taget meget godt.

Schlanger: Når du taler om journalisterne med deres nonsens i dækningen af dette, og forsøget på at holde den virkelige historie ude, så ser vi nogle brud med hele Russiagate-historien. Vi har selvfølgelig dækket dette dybtgående, men i de seneste par dage har der været en rapport om, at Binney, den tidligere tekniske ekspert fra NSA, er mødtes med Mike Pompeo fra CIA på foranledning af Donald Trump; Pompeo henvendte sig til ham på Trumps foranledning, og bad ham tale om den kendsgerning, at der ikke var noget russisk hack. Hvad mener du om det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er meget vigtigt. Det viser tydeligt, at præsident Trump er helt klar over afsløringer fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)*, som Binney er medlem af, og det betyder også, at Trump ikke er bange for Russiagate. For ved at bede Pompeo, den nuværende chef for CIS, om at mødes med Binney, så er det nu officielt, så at sige, og nu må den efterforskning, som FBI aldrig foretog, naturligvis følge efter. Det hovedargument, som Binney fremlagde, tidligere på vores arrangement i New York og ved andre lejligheder, er, at der er kriminaltekniske beviser for, at der ikke var noget hack, men at det drejede sig om en downloading af dette materiale til en lagerfacilitet, for den hastighed, med hvilket dette fandt sted, er fire gange så høj som man kunne få fra internettet. *VIPS* fremlagde denne dokumentation på et Schiller Institut-arrangement i New York for et par måneder siden, og det vil nu blive efterforsket, og de vil komme til den præcis samme konklusion, at der ikke var nogen hacking, og hermed mener jeg, hele den russiske 'spion'-historie simpelt hen vil forsvinde.

[Se <http://schillerinstitut.dk/si/category/rus-hack-vips/>]

Dette vil frigøre Trump til at gennemføre politik, som en præsident bør gøre. Hele formålet med Russiagate var at forhindre ham i skabe et skifte i holdningen over for Rusland og Kina. Og jeg mener, at det nu tydeligvis giver bagslag.

Så har vi nu alle disse undersøgelser, som vi nævnte sidste gang, og med Donna Braziles bog, der klart siger, at Hillary faktisk stjal valget. Hele denne historie kan på

en vis måde vende helt omkring: vi har de igangværende undersøgelser i Senatet og i Kongressen om den britiske rolle [i indblanding i 2016-valget], som nu bliver langt mere fremtrædende i diskussionen, og at amerikanske efterretningstjenester fra Obama-perioden brugte udenlandsk efterretning imod en politisk modstander i et amerikansk præsidentvalg – jeg mener, det er mere end »oppositions-research«; dette er noget potentielt meget kriminelt. Og det kunne alt sammen komme frem nu.

Schlanger: Lige endnu to fodnoter om dette: Den ene er, at Binney refererede til Russiagate som »sanseløst vrøvl«, og hvis man tænker over det, så er det, hvad det amerikanske folk og folk i Vesteuropa er blevet fodret med i et helt år nu – sanseløst vrøvl.

Den anden ting, jeg mener, er interessant, er den indbyrdes forbindelse mellem Donna Braziles afsløring af Hillary Clinton og hele Fusion GPS-affæren, for denne historie er nu ved at komme ud af hele denne indbyrdes forbindelse og fører tilbage til London. Som du har påpeget, så ser det ud til, at hele denne ting meget snart vil få en central placering.

Zepp-LaRouche: Der er en anden interessant ting, som jeg mener, folk bør reflektere over. For alle disse anklager mod Putin som en diktator, mod Xi Jinping som en »ny Mao«, og alle disse insinuationer om, at disse lande ikke er demokratiske og er diktaturer – jamen, det Demokratiske Parti, og jeg understreger *Demokratisk Parti*; det er nu fastslået, at DNC udvalgte deres kandidat, Hillary Clinton, et år før det nationale konvent, og dernæst manipulerede hele valgprocessen på en sådan måde, at Bernie Sanders, der sandsynligvis ville have vundet over for Trump – eller der var i det mindste en god chance for, at dette kunne være sket – blev kørt ud på et sidespor og naturligvis blev forrådt.

Og hvad siger det så om »demokrati«? Jeg mener, at folk bør reflektere over det faktum, at dette nuværende partisystem, som det har udviklet sig med en meget stor indflydelse fra Wall Street i det, i betragtning af, at folk har brug for \$5 mio., \$10mio., for at kunne stille op til en plads i Kongressen; at dette system tydeligvis ikke fungerer. Og jeg mener, tiden på mange måder er kommet til at ændre en masse ting, at ændre ikke alene rammerne for internationale relationer, men tiden er også kommet til at gå tilbage til den form for diskussion, man havde i *Federal Papers* i USA, f.eks.: Kan folket regere sig selv? Jeg mener, dette er et meget vigtigt spørgsmål, og jeg mener, at demokratiet blot er en vittighed. Det Demokratiske Parti har gjort deres bedste for at bevise dette.

Schlanger: Vi får også mere og mere at vide om, hvordan dette var en operation for at tage flere og flere penge fra delstatsparterne, og det er en af årsagerne til, at Demokraterne har tabt hvert eneste [valg] frem til for nylig. Det er også interessant, mener jeg, lige at bemærke, at Donna Brazile refererede til »tre gigantiske egoer«, nemlig Hillary Clinton, Barack Obama og Debbie Wasserman Schultz, og som har ribbet kernen ud af det Demokratiske Parti, og jeg mener, det er, hvad de fleste mennesker ser.

Den anden ting, som jeg mener, det virkelig er afgørende, at vi hører dine tanker om, Helga, er, hvad der foregår i Mellemøsten i øjeblikket. Som det typisk er tilfældet, når der finder udviklinger sted, som mødet mellem Trump og Xi Jinping, så opererer fjenden andetsteds for at forårsage store afbrydelser: og vi ser de begivenheder, der udfolder sig i Libanon med en mulig saudisk-israelsk involvering i en krig i Libanon; de igangværende begivenheder i Yemen. Du deltog netop for et par dage siden via video i en konference i Yemen om forlængelsen af den kinesiske Silkevej til denne del af den Arabiske Halvø. Vil du give os en lille rapport om dette og om dine tanker om denne meget farlige situationen, der er ved at vokse frem i Mellemøsten?

Zepp-LaRouche: Det er meget farligt, for netop på et tidspunkt, hvor ISIS-kræfterne var så godt som besejret i Syrien og Irak, kom denne operation, der tydeligvis blev kørt af den unge kronprins Mohammad bin Salman, hvor, da premierminister Saad Hariri fra Libanon var på besøg i Saudi-Arabien, så forsynede amerikansk efterretning – i det mindste iflg. nogle israelske rapporter – meget belejligt Saudi-Arabien med information om, at der var et mordkomplot mod Hariri, så han trådte tilbage og blev i Saudi-Arabien. Og det forværrer naturligvis situationen i Libanon, der i forvejen er *meget* anspændt, fordi dette land har lige så mange flygtninge, som det har indbyggere, hvilket betyder, at der i forvejen er en meget spændt situation.

Så var der naturligvis denne mærkelige hændelse med et missil, der blev affyret fra Yemen ind i Saudi-Arabien – det er meget mærkeligt, for, hvad skulle formålet med at affyre et enkelt missil være? Saudierne hævder naturligvis, at det var fra Iran via Hezbollah, og det fyrer nu op under hele situationen. Det værste er, at saudierne blokerede alle havne og indgangsveje til Yemen. Dette har på dramatisk vis forværret situationen i Yemen, som i forvejen er i reel fare for hungersnød for millioner af mennesker, hvor selv FN's Menneskerettighedskommission og lignende folk står frem og siger, at der er umiddelbar fare for, at 7 mio. mennesker vil dø af sult og epidemier, kolera og lignende, i Yemen, og at de forlanger, at alle havne og andre indgangsveje omgående åbnes og blokaden afsluttes.

Jeg mener, dette virkelig må få offentlig og international opmærksomhed, for dette er et folkemord, der finder sted for øjnene af verden, og det må absolut ophøre. Og vi må ikke glemme, at dossieret, som vi har offentliggjort om Robert Mueller¹, og som forklarer den organisation, der gik efter min mand og hans organisation i 1980'erne og '90'erne, er den samme organisation, der mørklægger 11. september, og som er det samme apparat, der stadig sætter ind mod præsident Trump. Og det er absolut de tilsvarende kræfter, der står bag denne operation mod Yemen.

Så det hænger alt sammen, sammen, og det kræver en absolut vigtig efterforskning. Folk må virkelig mobilisere for, at dette folkemord stoppes.

¹ Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=21780>

Schlanger: Og på trods af den desperate situation i Yemen, ser det ud fra den rapport, jeg har set, om konferencen, du indtalte et budskab til for et par dage siden, ud til, at der er en fantastisk ånd [i Yemen]. Igen, det er optimismen fra den Nye Silkevej, der kommer til dette land, ikke sandt?

Zepp-LaRouche: Jo, jo. Der er en dejlig læsegruppe, hvor folk i nogen tid har studeret rapporten, vi udgav, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*. Den inkluderer selvfølgelig en forlængelse af den Nye Silkevej ind i Yemen. Og folk tager virkelig dette for deres håb for fremtiden.

Jeg mener, det ville være virkelig godt, hvis folk i andre lande ville gøre det samme, for der er denne alternative plan! Og muligheden for, at der kommer et samarbejde mellem Rusland, Kina og USA om genopbygningen af området, og at få Saudi-Arabien og Iran ved samme bord og overvinde denne forfærdelige konflikt mellem sunnier og shi'iter, der er blevet spillet af briterne i meget lang tid; og at vi bevæger os mod en ny æra for menneskeheden. Jeg mener, dette er det absolutte krav i øjeblikket.

Schlanger: For blot lige at komme tilbage til det overordnede tema med relationen mellem USA, Rusland og Kina, så formoder jeg, vi igen vil se dette komme i spil med præsident Trumps forestående møder i Vietnam og Filippinerne.

Zepp-LaRouche: Ja. Jeg mener, det bliver i morgen, så folk bør være opmærksomme på dette topmøde, for jeg mener, ting senere vil ske dér.

Schlanger: Det var en anden ting, jeg gerne vil gøre vore lyttere opmærksomme på: Denne uge har været markeret af mange jubilæer, og det mener jeg, er vigtigt for at få et godt og kompetent perspektiv af det, der er sket. For blot et par dage siden var det 100-året for Balfour Deklarationen, som har en masse at gøre med Det britiske Imperiums ødelæggelse af Mellemøsten og den nuværende aktivitet dér. I går var 100-året for den bolsjevikiske revolution [i Rusland]. Og i dag er en meget vigtig dag i Tyskland: Det er 28-års dagen for Berlinmurens fald, og du var meget aktiv i denne periode, og jeg mener, det er rimeligt at sige, at ideen om Silkevejen voksede frem af virkningerne af Berlinmurens sammenbrud og muligheden for Tysklands genforening.

Kunne du sige noget om dette, for du er i en enestående position til at sætte denne historie sammen på en måde, som giver mening for folk?

Zepp-LaRouche: Det er fuldstændig sandt. For min mand, Lyndon LaRouche, havde allerede i 1984 forudsagt Sovjetunionens kollaps. Han sagde, grundlæggende set, at, hvis de holdt fast i deres daværende Ogarkov-plan og lignende ting, og primitiv akkumulering imod deres egen økonomi, så ville de kollapse inden for fem år. Og det var præcist, hvad der begyndte at ske med Murens fald. Og siden fremlagde han, i 1988, at Comecon-landene ville kollapse snart – han kom med denne prognose i 1988, et år, før det skete – og at der snart ville komme en tysk genforening med Berlin som hovedstad, og at det genforenede Tyskland burde begynde at udvikle

Comecon-landene med moderne teknologi og infrastruktur. Og han foreslog, at det første af disse lande skulle være Polen.²

Så da Muren kom ned, kom det faktisk ikke som nogen overraskelse for os. Faktisk var vi de eneste, der var forberedt til denne begivenhed, og vi udviklede denne idé om den Produktive Trekant Paris-Berlin-Wien, som er et særdeles industrialiseret område på størrelse med, lad os sige, Japan. Vi foreslog, det skulle opgraderes gennem infrastruktur, maglev-svævetog, HTR-kernekraftreaktorer, Sænger-projektet for suborbitale Mach 1-2 fly; det foreslog vi, og da Sovjetunionen dernæst kollapsede – vi havde faktisk rapporten klar i januar 1990, omkring seks uger efter Murens fald.

Dette ville i sig selv allerede have udgjort en fredsplan på det tidspunkt, men, som vi ved, så havde de eksisterende magter, de neokonservative i USA, Margaret Thatcher, Mitterand i Frankrig, de havde alle deres egne, geopolitiske grunde til at forhindre dette. Men da Sovjetunionen kollapsede i 1991, så udvidede vi denne Produktive Trekant til at blive til den Eurasiske Landbro, som foreslog økonomiske transport-udviklingskorridorer langs den Transsibiriske Jernbane og langs den gamle Silkevej. Og – det, der nu finder sted med Kinas Bælte & Vej Initiativ, kunne være sket allerede i 1991.

Men det skete ikke, og jeg offentliggjorde dokumentation om udviklingerne siden dengang, med titlen, »Den forpassede chance i 1989«³, for denne chance blev ikke brugt. Folk husker, at »chokterapien« blev gennemtvunget i Rusland med det formål at forvandle Rusland fra at være en supermagt og til at være et tredje verdensland, der eksporterer råmaterialer, hvilket var, hvad der skete under Jeltsinperioden. Så hele dette årti i 1990'erne blev et folkemord for Rusland, og folk, fra professor Sergei Glazyev og andre, har skrevet bøger om det.

Da Putin kom til, begyndte han at lave om på dette, og det er grunden til, at han tiltrak sig så meget had fra folk, der ønskede at anbringe Rusland i et hjørne. Han gør nu meget for at lave dette om, og det, jeg tidligere sagde om udvikling af Fjernøsten, er en meget vigtig del af dette.

Så på en vis måde, så er dette vores anden chance, og jeg mener, vi denne gang er meget nær ved muligheden for virkelig at etablere en fredsorden for det 21. århundrede og afslutte perioden for geopolitik. Hvis den relation, der tydeligvis er blevet fremmet på en gigantisk måde mellem Xi Jinping og Trump; hvis det bliver konsolideret og relationen mellem Kina, Rusland og forhåbentlig USA er ved at blive en del af denne trekant, og Indien måske ombestemmer sig, og måske selv europæerne kommer med om bord, så kan vi indlede en helt ny ramme for relationerne mellem lande.

Jeg vil gerne indbyde jer alle, vore seere, til at blive en aktiv del. Schiller Instituttet er en medlemsbaseret

² Se

http://www.larouchepub.com/eiw/public/1990/eirv17n38-19901005/eirv17n38-19901005_023-marshall_plan_for_poland_us_poli-lar.pdf.

³ <https://www.youtube.com/watch?v=nLKY2yJDvcc>

tænketank. Du kan blive et aktivt medlem i Schiller Institut; og ved at bidrage med research, ved at gøre alle mulige ting, kan du faktisk være med til at frembringe en sådan ny æra for civilisationen, ved at gå sammen med os: Så jeg vil gerne indbyde jer til at gøre præcis dette, for at fejre dette øjeblik.

Schlanger: Med det faktum, du netop har forklaret for folk, om, hvor katastrofalt, det har været at forpasse chancen i 1989, med 28 års degeneration i USA, krigene, terrorismen osv., så *må* vi gribe denne chance. Og optimismen kommer fra, at der allerede er lande, der gør dette.

Zepp-LaRouche: Ja. Det vil trænge ind, at denne situation findes, og hvis Russiagate i USA stopper, mener jeg, verden kan blive bedre. Og selv i USA kan folk gå med i dette forhåbningsfulde perspektiv. Jeg mener, de har virkelig hårdt brug for det, for infrastrukturen er i en forfærdelig forfatning, der er narkoepidemien; i Europa har vi en situation, hvor nogle unge mennesker, især i det sydlige Europa, hverken har job eller uddannelse. Men med den Nye Silkevej har folk en fremtid og en udsigt til virkelig at *afslutte* fattigdom, afslutte det elendige liv for så mange mennesker og fokusere på menneskehedens fælles mål. Der er så mange rigdomme at opdage, så mange opdagelser at gøre. Og det er på høje tid, at vi giver menneskeheden en orden, der er den menneskelige arts karakter værdig.

Schlanger: De næste par dage bliver meget vigtige, og jeg mener, det er meget vigtigt, at folk lytter til os igen i næste uge for at få en opdatering om hele præsident Trumps rejse og dens implikationer for os i Vesten.

Mange tak for at være med os, Helga, og tak til alle vore lyttere, og på gensyn i næste uge.

Zepp-LaRouche: Ja, på gensyn i næste uge.

(torsdag 16. nov. kl. 18 dansk tid,
<http://newparadigm.schillerinstitute.com/>)